

Het leven van Elton John in Rocketman is een heerlijk rockportret van de overtreffende trap

★★★★☆

Bor Beekman 28 mei 2019, 17:56



Taron Egerton als Elton John in de film *Rocketman*. Beeld David Appleby

Zo van het podium gelopen in z'n showpak (oranjerode overall met vleugels, hoofdkap met hoorns) ploft een opgefokte Elton John neer voor z'n eerste therapeutische groepsessie in de afkickkliniek. Hij is, somt de rockzanger op, verslaafd aan alcohol, drugs, pijnstillers, seks, impulsaankopen. Daarnaast zijn er nog z'n woede-uitbarstingen en die eetstoornis.

Rocketman is een openhartige musical over de opkomst en bijna-ondergang van de artiest die in de jaren zeventig 's werelds best verkopende popster was. De kliniek dient als spil; het vertrekpunt voor sprongen terug in de tijd. Hoe de als Reginald Dwight geboren Elton als kind leed onder z'n gevoelsarme vader en onverschillige moeder. Hoe hij z'n aangeboren muzikale talent ontwikkelde

en een verbond sloot met tektschrijver Bernie Taupin. En hoe enkele door Engeland tourende zwarte Amerikaanse muzikanten hun bleue begeleider twee dingen inprenten: a) Reginald valt heus op mannen, b) Reginald moet niet alleen zijn naam, maar heel zijn persona heruitvinden om het te maken in de muziek.

Dat het onderwerp zelf zich – anders dan collega Freddie Mercury – wél met de film over zijn leven kon bemoeien, maakt een verschil. *Rocketman* flirt soms met het hagiografische; zo vloeien de verse akkoorden immer puntgaaf uit Reginalds/Johns componerende pianovingers. Maar de filmmakers generen zich niet voor de excessen en megalomane trekjes in het rocksterrenbestaan. Ook doet Elton gewoon aan mannenseks; de Chinese censuur zal er een flinke klus aan hebben bij een eventuele release.



Richard Madden als John Reid and Taron Egerton als Elton John in *Rocketman*. Beeld David Appleby



Beeld David Appleby

Dexter Fletcher was al begonnen aan de regie van *Rocketman* toen de studio belde: of de 53-jarige Brit zich óók kon ontfermen over *Bohemian Rhapsody*, nu collega Bryan Singer drie weken voor het einde van de opnamen was ontslagen. En de filmmaker en oud-acteur (onder anderen in Guy Ritchie's doorbraakfilm *Lock, Stock and Two Smoking Barrels*) zal worden herinnerd om z'n dubbelslag, ongeacht of *Rocketman* een even kolossaal succes zal boeken.

Waar de Queen-film kon bogen op de sublieme imitatie van live-optredens, zingt Elton vertolker Taron Egerton al zijn partijen echt zelf, in een lossere muzikale omlijsting. Dat klinkt fris. *Rocketman* voert langs een rijke variatie aan hits uit de jaren zeventig en tachtig om tijdig te stoppen, vóór *Nikita*. Tussen de sprankelende musicalmomenten laat Fletcher ruimte voor meer verstilde momenten: de pijn van de relatie met Eltons ouders wordt knap verbeeld, ook op latere leeftijd.

In de kern is *Rocketman* een wat zalvende, therapeutische vertelling: Elton moet zijn extravagante pantser afleggen en zich op zielsniveau herenigen met

Reginald, het verweesde jochie diep achter de glitterbril. De echte Elton is alweer 28 jaar nuchter, meldt de aftiteling. Dat is fijn. Maar voor het zo heerlijke rockportret van de overtreffende trap is het óók fijn dat Elton dit niet altijd was.